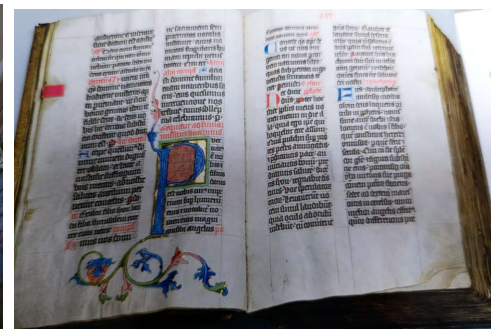

**MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBYMI OTEPIENNYMI.**

MUZEUM: Muzeum Ziemi Kłodzkiej, Kłodzko

DZIEŁO SZTUKI: Skryptorium

TEMAT: Skryptorium

ANALIZA: Szanowni Państwo, spójrzcie na te książki. Ile im Państwo dadzą lat? 100? Więcej...150? Więcej, więcej...300? To są książki, które mają 500 lat. Oooo..Spójrzcie Państwo z bliska. Czy one są wydrukowane, skopiowane, czy napisane ręcznie? Napisane ręcznie. Szanowni Państwo, jeszcze po wojnie nie wszyscy potrafili czytać i pisać. 500 lat temu tych osób czytających i piszących było jeszcze mniej. Kto mógł zajmować się wówczas pisanem książek? Księża. Dokładnie, a ściślej zakonnicy. Tych zakonników, których zadaniem było przepisywać książki od świtu do zmierzchu, w trudnych warunkach, w takim półmroku, bo przecież elektryczności nie było, nazywano skrybami. Zawdzięczamy

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otepiennych

im wiedzę o minionych czasach. Jakie cechy musiała mieć osoba, która przepisywała księgi od świtu do zmierzchu. Cierpliwość, dokładność. Anielską cierpliwość dodam, niesamowitą dokładność, bo przecież nie można było zmazać gumką myszką atramentu. Można ich tylko podziwiać. Czy ktoś z Państwa mógłby tak pracować? O nieeee, nieeee. Jeszcze należy dodać, że pisali ręcznie za pomocą tego tutaj...pióra, a z jakiego ptaka to pióro? Z gęsi. Pisał ktoś z Państwa kiedyś takim piórem? Nigdy. I wyobraźcie sobie Państwo to gęsie pióro w ręku atrament, maczamy i piszemy, tylko jedno umoczenie pióra w atramencie pozwala napisać tylko kawałek litery..Praca ciężka, mozolna, trudna. Przepisywali te księgi w takich oto ławkach. Ławki też inne od naszych. Czy oni mieli łatwą pracę czy trudną? Bardzo trudną.

KONTEKST*: x

NASTRÓJ: Zadowolenie

WSPOMNIENIE*:** x

PODSUMOWANIE: x

*Wypowiedzi Edukator/ki/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.